

ind paa, medens Indtægten stadig er truet. Indtil nu er Indtægterne gaaet endog meget rigeligt ind paa de allerfleste Punkter. Men man kan ikke nægte, at Indtægterne vel kan tænkes at svinde, medens man er ganske sikker paa, at Udgifterne bestandig vil stige. Dertil kommer, at vi i April Maaned skal udbetale 15 Mill. Kr. i Statsbeviser, der blev udstedt i Henhold til Loven af 2. August 1914. Disse 15 Mill. Kr. er optagne til 5 pCt., og jeg maa anse det for rigtigt, at man til den Tid udbetaler dem, hvis ikke ganske uforudseelige Omstændigheder skulde gøre dette mindre heldigt. Jeg gaar derfor ud fra, at dette vil ske. Naar der nu altsaa gives Finansministeren en Bemyndigelse til at udstede for 25 Mill. Kr. Statsbeviser, er det mit Haab, at man med den Statskasse, vi da vil have til Raadighed, kan komme over den Tid, som hengaar, indtil vi atter ved Aarets Slutning kan vente overordentlig Indtægt ved Hjælp af en anden Lov, hvortil jeg straks skal have den Ære at fremsætte Forslag, saa at et fast Laan nu her efter skal kunne undgaas. Der kan naturligvis støde uforudseelige Omstændigheder til, men saaledes som i Øjeblikket Finansernes Tilstand er, og saaledes som man i Øjeblikket kan overse Indtægter og Udgifter, er det mit Haab, at der vil være tilstrækkelig Beholdning i Statskassen, og jeg maa ogsaa henvise til, at der altid er en Mulighed for, naar Maaneder er gaaet, naar vi nærmer os dette Aars Afslutning, da ogsaa Verdenskrigen muligvis kunde nærme sig sin Afslutning, eller man i alt Fald kunde vide noget mere om, hvornaar den vilde høre op. Et saadant Haab har jeg ofte som Finansminister udtalt, men der er nu, da 2¹/₂ Aar alt er gaaet, siden Verdenskrigen begyndte, en vis Rimelighed for, at Haabet kan gaa i Opfyldelse.

Jeg anbefaler Lovforslaget, som ganske vist medfører, det maa jeg erkende, et Rentetab — det vil ærede Medlemmer nok kunne indse —, men dette maa betragtes som en Risikopræmie, som vi i Øjeblikket er nødte til at udbetale, fordi det er fuldkommen nødvendigt — og det er Regeringens Begrundelse af dette Lovforslag —, at Statshusholdningen kan gennemføres i indeværende Aar, selv om der

skulde komme en Krise af større eller mindre Udstrækning, en Krise, hvor Indtægten var Ebbe, men Udgiften Flod. Noget saadant kan tænkes, og det er af den Grund, jeg anbefaler dette Lovforslag til Vedtagelse i den høje Rigsdag.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om en overordentlig Indkomstskat til Staten for Skatteaaret 1917—18*. Dette Lovforslag er i dets første Afdeling væsentlig overensstemmende med den nugældende Lov af 17. Maj 1916 om en overordentlig Indkomstskat, den, man populært kalder Merindkomstskatten, saaledes at Merindtægtsskatten for Personer begynder med en Indtægt af 6,000 Kr. og en Merindtægt af 2,000 Kr., dog med den Ændring, at Merindtægtsskatten efter Forslaget stiger indtil 30 pCt. Medens den efter den nuværende Lov kun stiger indtil 25 pCt. for en Indtægt paa 900,000 Kr., gaar nemlig Lovforslaget ud paa, at Skatten for Indtægter over 100,000 Kr. gradvis stiger med 1 pCt. for hvert Hundredtusind Kroner indtil 30 pCt. for Merindtægter paa 1 Mill. Kr. og derover. Det er den samme Bestemmelse, som foresloges i Fjor, men da ikke blev vedtaget, idet man gik ned fra de 30 pCt. til 25. Paa samme Maade er der ogsaa en yderligere Stigning for skattepligtige Selskaber og Foreninger, som efter den gældende Lov ogsaa betaler højst 25 pCt., men som her foreslaas at skulle betale indtil 30 pCt., dog først ved en skattepligtig Indkomst, der er 100 pCt., altsaa lig med Selskabets eller Foreningens Aktiekapital. Først naar man naar til at have i skattepligtig Indkomst hele Aktiekapitalens Beløb, kommer man til at betale 30 pCt. til Statskassen.

Det er de Ændringer af nogen Betydning, der er foreslaaede i den første Afdeling af Lovforslaget. Saa er der foreslaaet nogle redaktionelle Ændringer, som jeg ikke skal dvæle ved, idet de nærmest er af udfyldende og forklarende Indhold, men saa smaa, at ærede Medlemmer maaske knapt vil opdage dem. Jeg skal kun bemærke, at her er foreslaaet de samme Gennemsnitsaar som i tidligere Lovforslag, altsaa fra 1912—13 til 1914—15, det vil sige, at man naar saa langt tilbage med Sammenligningen som til Kalenderaaret 1911, hvad